

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Διάταξις Ἀκολουθίας ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρην, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός **(ἐκ γ')**. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος Δι-θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μδ ει ει σα κδ ς ς ς
σον μδ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^θ Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κδ ς σο ο ον μδ ^Δ προ ο ο σxes τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μδ ^Δ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε ^Δ
Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μδ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σδ ^θ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μδ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ^Δ ει σα κδ σο ον μδ Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε ^Δ

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου Δ

Μ^{Δι} η εκ κλι νης την καρ δι αν μϑ εις λο γϑς πο νη

ρι ι ι ας τϑ προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ

τι ι ι αις Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε

κτων αυ των Δ

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με Δ ε λε ον δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μϑ Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μϑ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των Δ

Α^{Δι} κϑ σον ται τα ρη μα τα μϑ ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μθ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την

ψυ χη ην μθ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σθν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μθ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μθ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τθ την δε η σι ι ιν

μθ την θλι ψιν μθ ε νω πι ον αυ τθ απα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μθ το πνευ μα μθ και συ εγνωσ

τας τριβουςμ^Δ

Ε^{Δι} ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυψαν πα γι δα μοι^Δ

Κ^{Δι} α τε νο ον εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με^Δ

Α^{Δι} πα λε το φυ γη απ ε μ^Δ και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μ^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μ^Δ με ρις μου ει εν γη ζω ων των^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα^Δ

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην

μ^Δ τ^Δ ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σ^Δ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ω ως μοι Δ

Ἰστῶμεν στίχους ἡ, καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Δι Θ

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ν' ει σα α

κου σον της φωνης μ8 Δ

Μ υ υ ροις πα α ροι κη σας αι σθη τως μυ ρον α

λη θως α νε δει ει χθης μυ ρω χρι σθεις νο η τω

Α γι ε Νι κο λα ε Αρ χι ε ρα ρ χα Χρι στ8 και μν

ρι ζεις τα προ σω πα των πι στει και πο ο θω σ8 την πα να

οι δι μον μνη μην τε λ8ν των α ει λυ ω ων συμφο ρων

και κιν δυ υ νων τ8 τ8ς και των θλι ψε ων Πα τερ ν' εις

εν ταις προς τον Κυ ρι ον πρε σβει αις σ8 Δ

Στίχ. β'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ν' εις την φω νη ην

της δε η σε ως μ8 Δ

Ν ι ι κη φε ε ρω νυ μως α λη θως τ8 πι στ8 λα

8 α νε δει ει χθης εν πει ρα σμοις κρα ται α Α

γι ε Νι κο λα ε θε ρα πον ον τως Χρι στς παν τα χς

γαρ κα λς μενος ο ξε ως προ φθα α νεις πο θω τς προ στρε

χοντας υ πο την σκε πη ην σς συ γα αρ εν νυ κτι και

η με ε ρα πι στει ο πτα νο με νος σω ζεις εκ

των πει ρασμων και πε ρι στα σε ων

Στίχ. γ'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι ι λα σμος ε στιν

Ω φ θης Κω ων στα ντι νω βα σι λει συν τω Α

βλα βι ω κατ ο ο ναρ και τς τς φο βω βα λων

ς τως αυ τοις ει ρη κας λυ σα τε δη εν σπς δη της ειρ

κτης ςς κα τε χε τε δε σμι ςς α δι ι κως α θω ςς τυγ

χα νοντας της πα ρα νο µς σφα γης ο µω ως ε αν πα ρα

κς ςς της εν τευ ξιν ποι η σο µαι α να ξ κα τα

ςς προς Κυ ρι ον δε ο μενος

Στίχ. δ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη µς ε πι ι τον Κυ ρι ον

M ε ε γας α αν τι ληπτωρ και θερ μος τοις εν τοις
 κιν δυ νοις τε λθ θ σιν υ παρχεις εν δο ξε Α γι
 ε Νι κο λα ε ι ε ρο κη ρυξ Χρι στς τοις εν γη και
 τοις πλε θ σι τοις πορ ρω και πε ε λας οι α συμ πα θε στα
 τος και πρε σβευ της κρα ται ος ο θε εν συν ελ θον τες βο
 ω ω μεν πρε σβευ ε προς Κυ ρι ον ο πως πα σης
 λυ τρω θω μεν πε ρι στα σε ως

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ποίοις εὐφημιῶν. Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. ε'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ
 ρι ον

Π οι οι οι οις ευ φη μι ω ω ω ν στε ε εμ
 μα α α α σιν α να δη η σω ω ω με εν
 το ον Ι ι ι ε ρα αρ χην τον σαρ κι εν Μυ υ
 υ υ ροις υ υ πα α αρ χο ο ο ο ντα και πνευ μα
 τι κως τοις πα α σι ι ι προ φθα α νο ο ο ο ντα

τοις ει λι κρι νως αυ το ο ον πο θς ς σι το
 πα α ντων των θλι βο με ε νω ων πα ρα α μυ υ
 υ υ θι ι ι ι ον και πα ντων των εν κιν δυ
 υ νοι οις κα τα α φυ υ υ υ γι ι ι ι ον
 της ευ σε βει ει α α ας τον πυ υρ γον των πι
 στων το ον προ ο μα α α χον τον δι ς ο φρυ υ
 υ υν δυ σμε ε νων Χρι στο ος κα τα βε ε ε βλη
 η η κεν ο ε ε χων το με γα α ε ε
 ε λε ε ε ε ος

Στίχ. 5'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του
 καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ...

Στίχ. 7'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι
 Π οι οι οι οις με λω δι κοι οι οι οις α α α
 σμα α α α σιν ε παι νε ε σω ω ω με εν

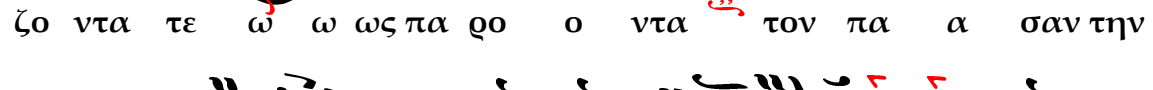
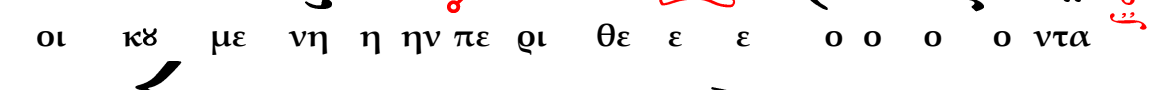
το ον Ἰ ι ι ε ρα αρ χην τον της α σε βει ει
 ει ει ας α α ντι ι ι παα α α λον και της ευ
 σε βει ει α α ας υ πε ερ μαα α α χον τον της
 Εκ κλη σι ας πρω ω ω το στα α την τον με ε
 γανπρο α σπι στην τε ε ε και δι δα α α σκαα α α
 λον τον πα α ντας τς κα κο δο ξς ς ςς κα ται
 σχυ υ υ νο ο ο ο ντα τον ο λε τη η ρα α
 α Α ρει ει ς και θερ μον α α ντι ι μα α
 α χον τον δι ς την τς ς ς ς τς ο ο φρυν Χρι
 στο ος κα τα βε ε ε βλη η η κεν ο
 ε ε χων το με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. η'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 με νειεις το ο ον αι ω ω να

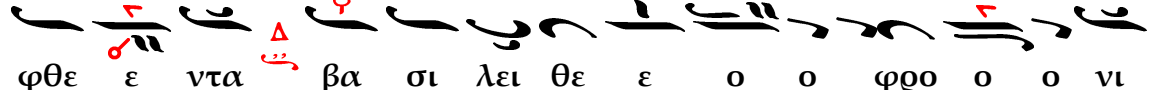
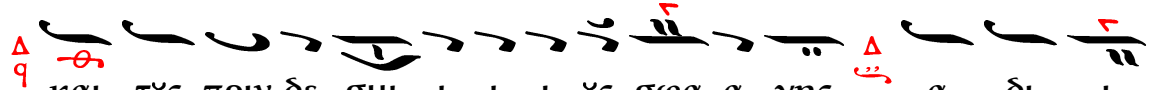
Π οι οι οι οισ προ φη τι κοι οι οι οισ α α α
 σμα α α α σιν ε παι νε ε σω ω ω με εν
 το ον Ἰ ι ι ε ρα αρ χην τον τα πορ ρω ο ο


 ο ο ντα προ ο βλε ε ε πο ο ο ο ντα και ταυ τα σα

 φω ως προ ο ο α γγε ε λο ο ο ο ντα προ θε σπι

 ζο ντα τε ω ω ως πα ρο ο ντα τον πα α σαν την

 οι κϛ με νη η ην πε ρι θε ε ε ο ο ο ο ντα

 και πα α ντας α δι κϛ με νϛ ϛ ϛ εκ λυ τϛ

 ϛ ϛ με ε ε ε νον τον εν ο νει ει ροι οι ο ις ο

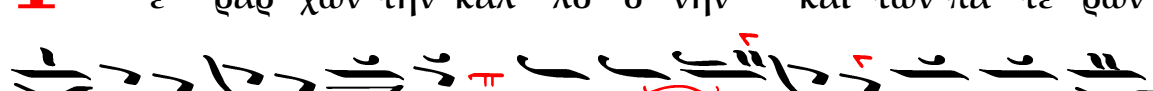
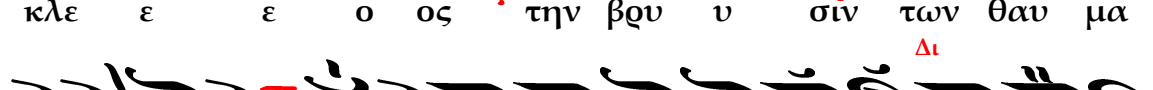
 φθε ε ντα βα σι λει θε ε ο ο φρο ο ο νι

 και τϛ πριν δε σμι ι ι ι ϛ σφα α γης α δι ι

 κϛ ρυ σα α α με ε ε νον τον πλϛ τϛ ϛ ντα

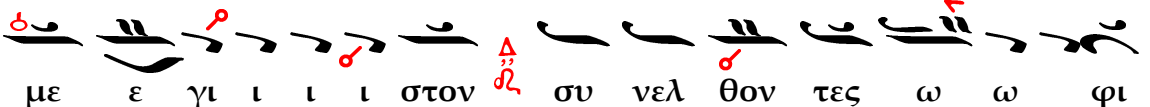
 το με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

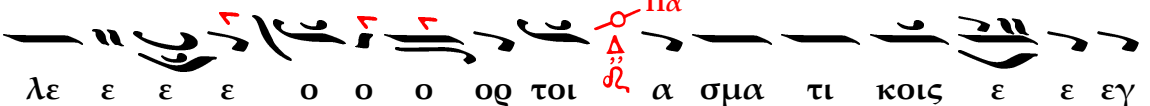
Ἦχος Πά

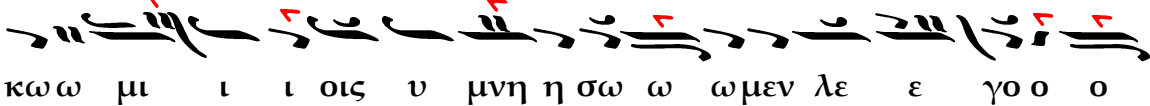

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

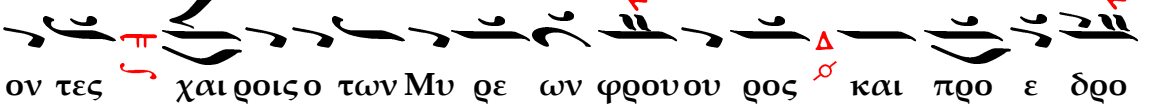
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

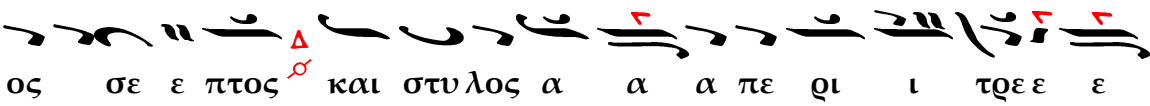

 ε ρα ρ χων την καλ λο ο νην και των πα τε ρων

 κλε ε ε ο ος την βου υ σιν των θαυ μα

 α α τω ων και των πι στων αν τι λη η πτο ρα α

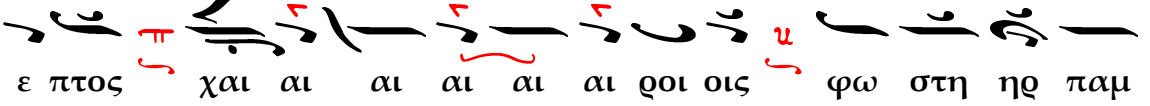

 με ε γι ι ι ι στον σου νελ θον τες ω ω φι

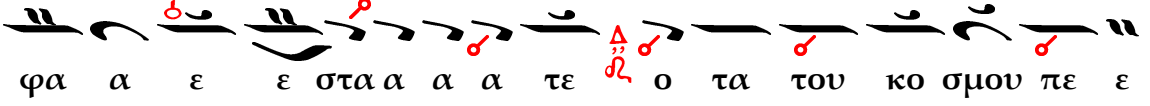

 λε ε ε ε ο ο ο ορ τοι α σμα τι κοις ε ε εγ

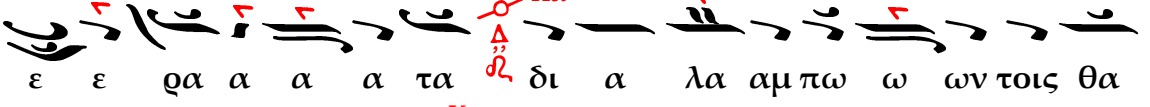

 κωω μι ι ι οις υ μνη η σω ω ωμεν λε ε γο ο ο

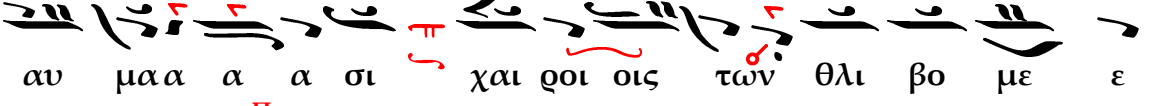

 ον τες χαιροις ο των Μυ ρε ων φρουου ρος και προ ε δρο


 ος σε ε πτος και στυλος α α α πε ρι ι τρεε ε


 ε πτος χαι αι αι αι αι ροι οις φω στη ηρ παμ


 φα α ε ε στα α α α τε ο τα του κο σμου πε ε

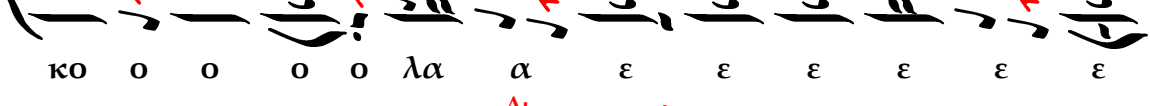

 ε ε ρα α α α τα δι α λα αμ πω ω ων τοις θα

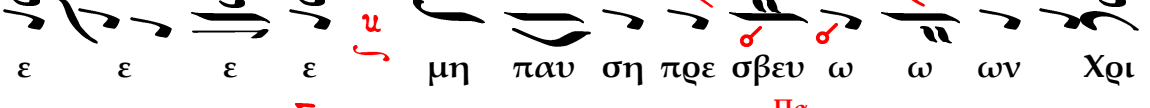

 αυ μα α α α σι χαι ροι οις των θλι βο με ε


 ε νω ων η θει α χα α αρ μο ο συ υ υ νη

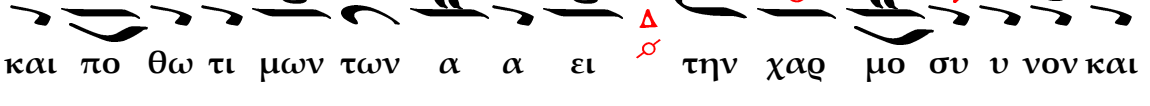

 και αι α δι κου με ε ε νων θε ερ μο ο τα


 το ος προ στα α α α της και νυν παμ μα ακαρ Νι


 κο ο ο ο ο λα ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε μη παυ ση προ σβευ ω ω ων Χρι


 στω ω ω τω ω Θε ε ε ω υ περ των πι στει


 και πο θω τι μων των α α ει την χαρ μο συ υ νον και

πα νε ε ο ορθονμνη η η μηη η ην σου

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Σ^{Πα} πη η λαι ο ον ε ε ευτρε επι ι ι ζου

^{Δι} η Α μνα ας γαρ η η η κει ει ^{Πα} εμ βρον φε ε ρου

σα α Χρι ι ι στον φα την δε ε υ υ υ πο ο

δε ε ε χου τον τω λο γω λυ υ σα αν τα της

α λο γου πρα α α α ξε ε ε ε ως η μα ας

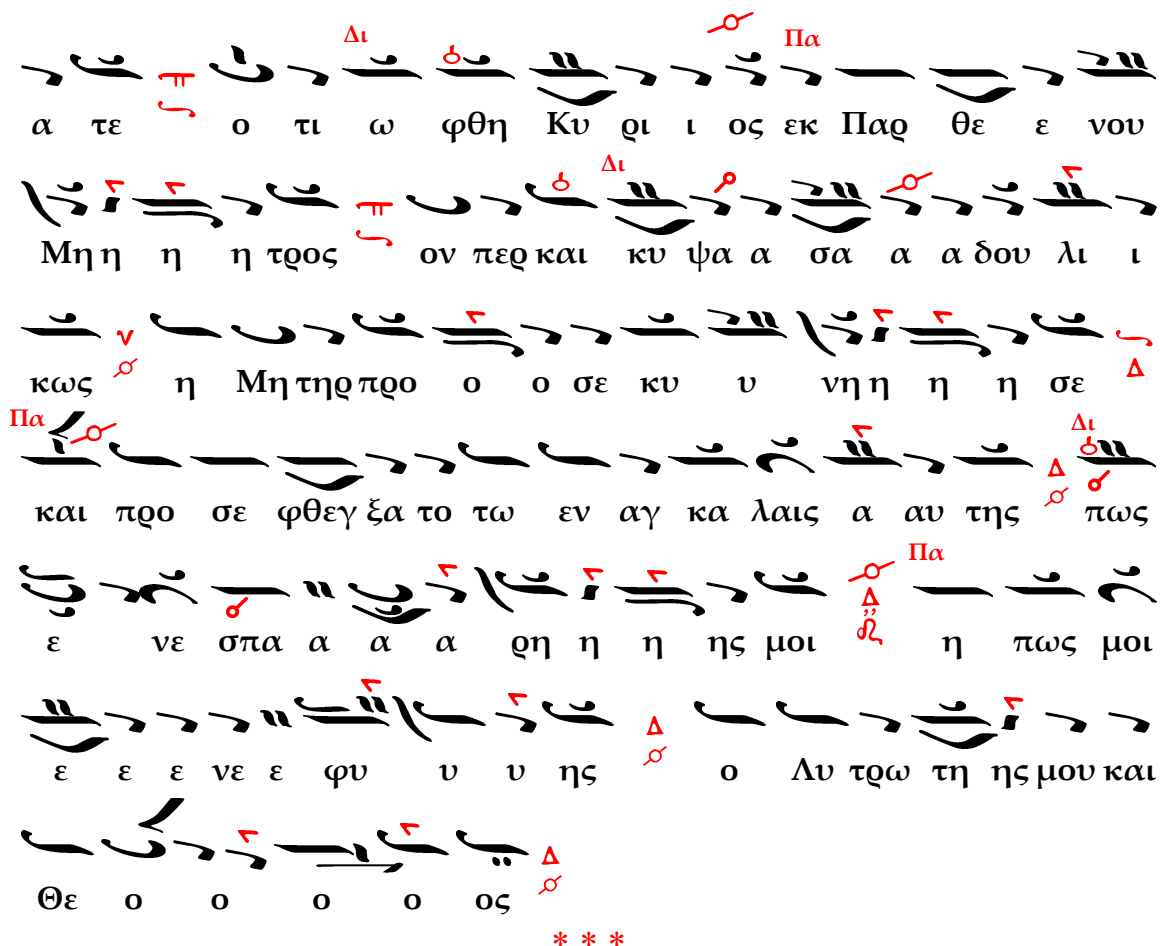
τους γη η γε ε ε νεις ποι με νες α α α γρα αν

λου ου ουν τες μαρ τυ ρει ει ει τε θα αυ μα

το ο φρι ι ι κτον και μα γοι ε ε εκ Πε ερ

σι ι ι δος χρυ σον και λι ι βα α νο ο ον και αι

σμου υ υρ ναν τω βα σι λει ει προ σα α ξα α



ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

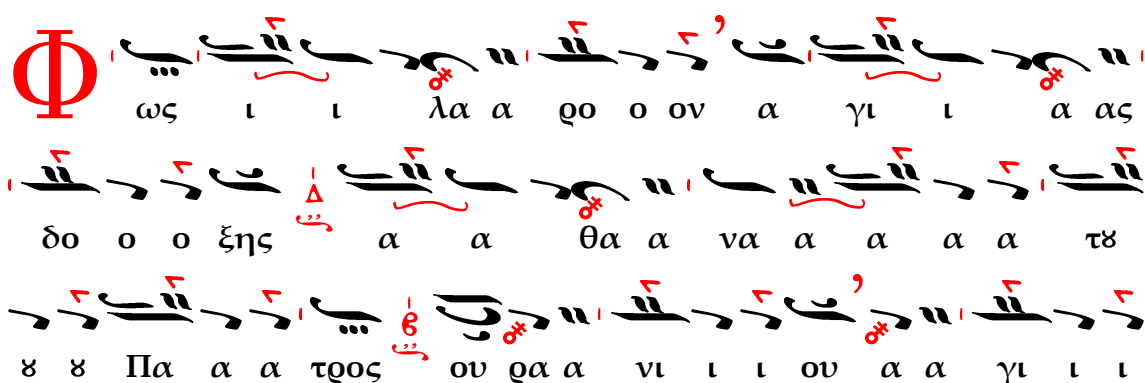
Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

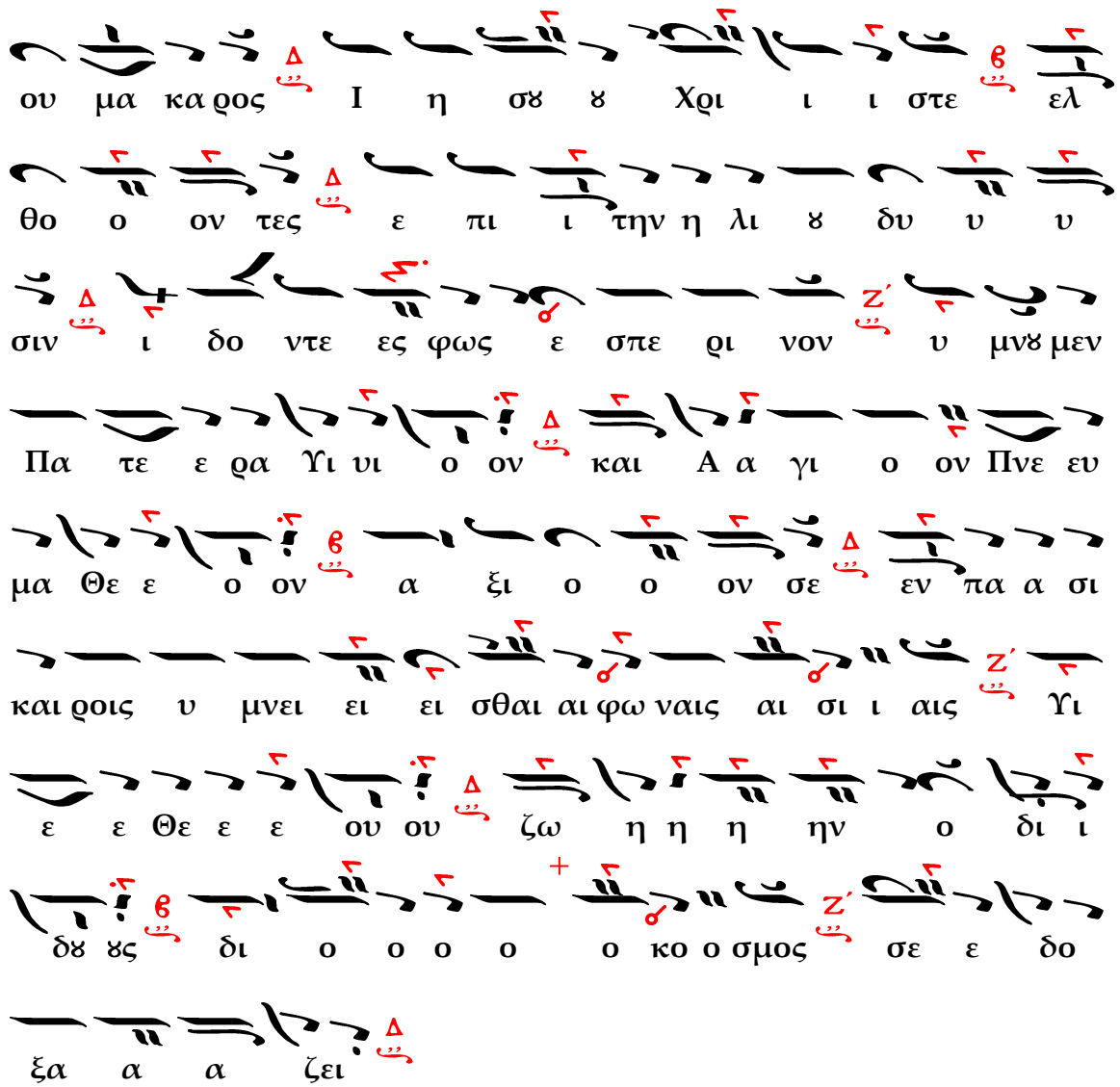


ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
 θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

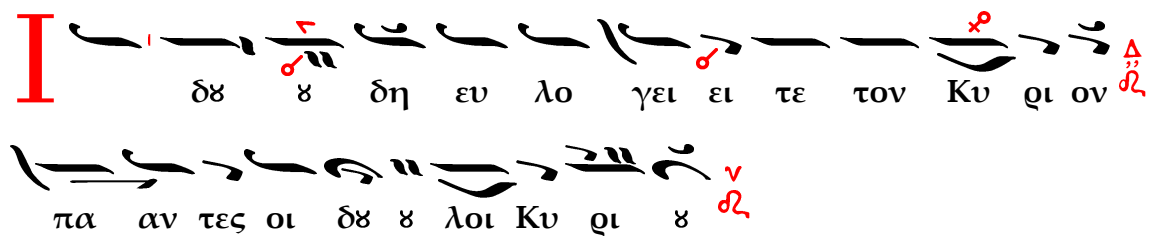


ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

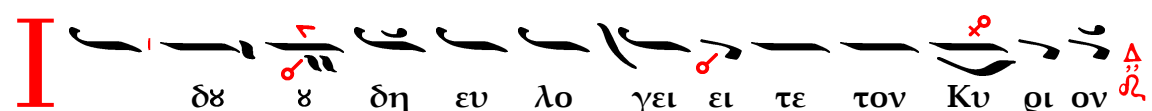
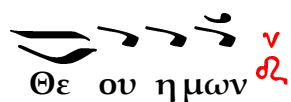
Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς



Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κς ς



πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι ι υ υ υ υ

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - Θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε

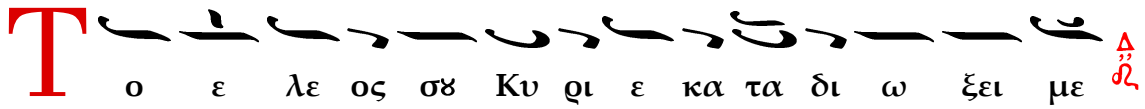
σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

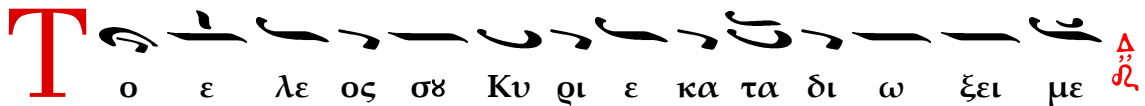
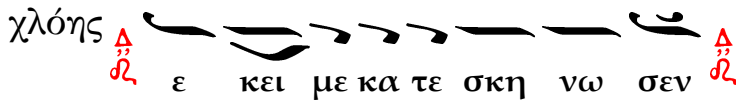


Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

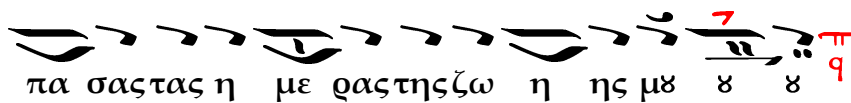
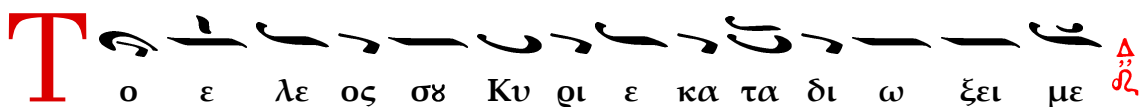
Ἰχθὺς ὁ Παῖς



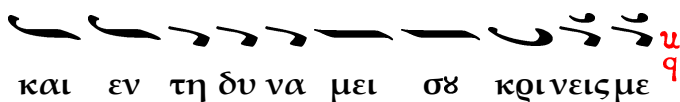
Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· ^Δ_Ω εἰς τόπον



Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ



Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

$$\tau_{\text{H}\chi\text{OS}}^{\text{A}} \lesssim K \varepsilon_{\text{F}}$$


Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα ρη μα τα τς στο μα τος μς

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

και εν τη δυ να μει σς κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μς

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

και εν τη δυ να μει σς κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - θ

Η βο η θει α α μς πα ρα Κυ ρι ι ι

ς τς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ο θεν η ξει

η βο η θει α μς

Η βο η θει α α μς πα ρα Κυ ρι ι ι

ς τς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυ λα ξει

την ψυχήν σου ο Κύριος

Η βοήθεια μου Κύριε

ποίησάντος σου το νόον και την γη

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος ᾠγὰ φ

Ο Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἰ το ελε

οός σου προφθάσαι με

Στίχος α'. **Ε**ξελε με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ο Θε

ός και ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐμε ἐλυ

τῶσαι με

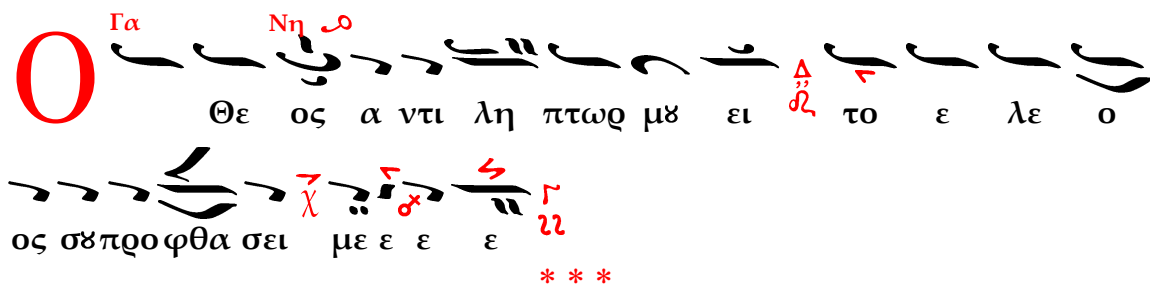
Ο Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἰ το ελε

οός σου προφθάσαι με

Στίχος β'. **Ρ**υσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων την

ἀνομιάν σου και ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων σῶσον

με



ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή).

[η' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9· κβ' 21, 19· ιε' 4]

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ι' 31-32, ια' 1-12).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου· στάθμιον δὲ δίκαιον, δεκτὸν αὐτῷ. Οὐδ' ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσῃ αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσῃ ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη

δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον·
πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη
ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία.
Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία
ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ
ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ
θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι
ἀσεβῶν, παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων, εὖοδος. Ἐν ἀγαθοῖς
δικαίων κατῴρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα.
Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις· στόματι δὲ ἀσεβῶν
κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ
φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(8' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ
τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ
δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος.
Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ
ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ,
ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος
ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν
ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς·
ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ
μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ
θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς
ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς
ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ
τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε να τε νι ι σα ας α κλι ι νως τω υ ψει ει της
γνω ω ω ω σε ε ε ε ως και κα το πτευ σας α
δη λωσσο φι α αστον βυ υ θον σαις δι δα χαις κοσμον κα

ἤχος ᾧ Δι-θε

26

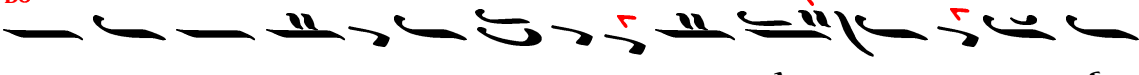
ροι οι οἱς μυ ρι ι ζων ^Δ δι α λαμπεις φαιδρως τοις
 θει οι οἱς σθ κα τορ θω ω ω ω μα α α α σιν ^Δ ορ
 φα νων και αι χη η η ρω ω ων προ ο στα α α τα ^Θ
 δι ο ι κε τευ ων μη η πα α αυ ση σω θη η
 ναι τας ψυ χα α ας η η η η μων ^Δ
Π ^{Δι} α τερ Νι κο λα α ε η μυ ρο θη κη τω
 ων λει ψα α α α νω ω ω ων σθ ^Δ τα Μυ υ υ
 ρα πο ο λι ι ς ς χει δι ο και αι αι δε σμι ι
 ς ^{Γα} α α κρι ι ^{Νη} ι ι τως κα τα α α κρι
 θε ε ε ε εν τα ας ^{Δι} εν ο νει ρω ω Βα σι ι λει ^{Ζ'}
 τη ο πτα σι α α σθ φα α νει ει εις ^{Γα} η λευ θε
 ρω σας θα α να α α τς ς δε σμω ων και αι φυ υ
 λα α κη ης ^Θ αλ λα και νυν ω ως το τε και α α
 ει ^{Ζ'} δι ο πτα σι α ας σθ φα α νη η η η θι ^Δ
 πρε ε σβε ε ευ ων ^Δ υ περ των ψυ χω ω ων
 η η η η μων ^Δ

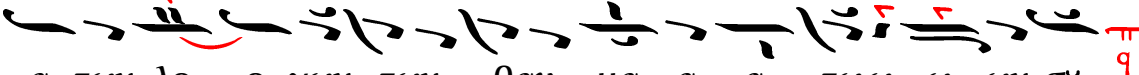
^{Δι}
Π α α α τερ Νι κο λα α ε ει και τα Μυ υ ρα
 α σι ω ω πα α ^β αλλ ο κο σμος ο ο ο λος ο υ
 πο σθ ς φω ω τι ι ι σθεις ^Δ και η τθ μυ υ
 ρθ ς ε ε ευ ω δι ι α ^Δ και των θαν μα των τα
^{Γα} πληθη α να κρα α α α ^{Δι} ζει ει ε ευ φη η μοι ο ις υ
 υ υ μνω ω δι ι ι αις ^{Γα} και οι σω θε ε εν τε ες
^{Νη} δι α σθ ς ς κα τα α κρι ι ι ι τοι ^{Δι} συν τοις
 εν Μυ ροις και η η μεις μελ πον τε ε ες βο ω ω
 ω ω με εν ^Δ πρε σβευ ε σω θη η ναι τας ψυ
 χα α ας η η η η μων ^Δ

Ἦχος [♩] Πα ρ

^Μ
Π α α τε ερ Νι κο ο ο ο λα α α α ε ^π
^{Βθ} τθ Πα να γι ς ς ς Πνευ μα α τος ^β μν ρο θη κη
 υ υ πα αρ χων ω ως ε ε ε αρ μν ρι ζει εις
 ευ φρο ο ο ο ο ο ο ο ο συ νον ^Δ των θει ων α
 ρω μα α α τω ων Χρι ι ι σθ ^π των Α πο


στο λωων γαρ μι μη της γε ε νο ο με ε ε νος Π 9

B8

την οι κ8 με νην πε ρι ι πο λε ε ευ εις δι

Πα

α των λο ο γων των θαυ μα α α τω ω ω ν σ8 Π 9


ο θεν και τοις πορ ρω ω Ως ε ε γγυς Δι δι ο νει ει

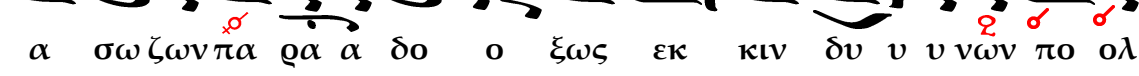

ει ει ει ρω ων ο ο πτα νο ο ο με ε ε ε

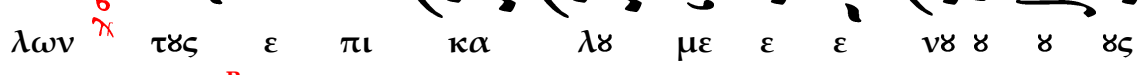
Πα M

νος Π 9 εκ θα να τ8 λυ τρ8 8 8 σαι τ8ς α δι κω ψη

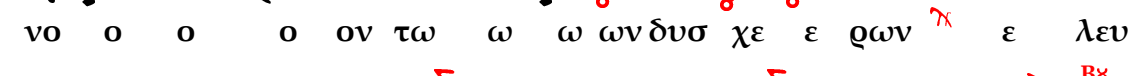
Πα

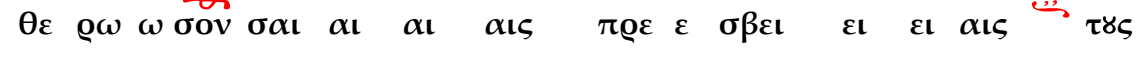
η φω θνη η σκειν με ε ε ελ λο ο ο ον τας Π 9 δι

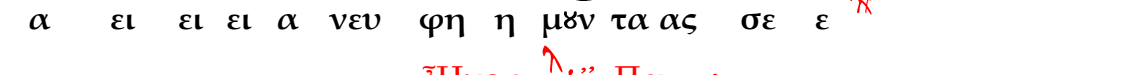
B8

α σω ζων πα ρα α δο ο ξως εκ κιν δυ υ υ νων πο ολ

Πα

λων B8 τ8ς ε πι κα λ8 με ε ε ν8 8 8 8ς


σε Π 9 δι ο ο ο και η η μας των ε πεμ βαι


νο ο ο ο ον τω ω ω νδυσ χε ε ρων Δι ε λευ


θε ρω ω σον σαι αι αι αις πρε ε σβει ει ει αις B8 τ8ς


α ει ει ει α νευ φη η μ8ν τα ας σε ε B8

Ἦχος Πάσχα

Πα
Ε 
υ δ8 λε α γα θε και πι ι στε Δι ευ Ερ γα α τα


τ8 αμ πε λω ω ω νο ος Χρι ι ι στ8 Π 9 συ και

το βα ρος της η με ρας ε βα στα σας συ και
 το δο θεν σοι τα λαν τον ε πη ηυ ξη η η η σας
 Πα και τοις με τα σε Ελ θς ς σιν ς ς ς κ ε φθο ο
 νη η η η σας δι ο πυ λη σοι ς ρα νων η
 νε ε ε ε ω ω ω ω κται εισ ελ θε εις την χα ραν
 τς Κυ ρι ς ς και πρε σβε ευ ε υ περ η η μων
 Α γι ε ε Νι κο ο ο λα α α ε

Ἦχος Νη ρ

Ε ις αι αι αι αι αι νον ε δρα α με ες τς Κυ
 ρι ς ς Νι κο ο ο λα α α α ε εν τη
 προσ και αι αι αι ρω ζω ω η και αυ τος σε Ε ε
 δο ξα α σεν εν τη ε πρ ρα νι ω και ο ο ο ο ο ν
 τω ως ζω ω ω η δι ο ο παρ ρη σι αν κε
 κτη με ε νος προς α αυ τον ι κε ε ε τε
 ε ε ευ ε ε σω θη η ναι τας ψυ χα α α ας η η η
 η μων

Δόξα.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ^{Νη} ων αν δρα γα θη μα τωων σθ Ο σι ε ε Πα α

τερ^{Δι} ο καρ πος ε ε φαιδρυν νε των πι ι στω ω ων

τας κα α αρ δι ι ι ι ας^{Νη} τις γαρ α α κς

ς ς ων την α με τρο ο ο ον σθ ς τα α α πει

ει νω ω ω σιν^{Νη} την υ πο μο νην ςκ ε ε θα α

α α μα α α α σε^{Νη} την προς τς πε νη η τας ι

λα ρο ο ο ο τη η τα α^{Νη} θλι βο με ε ε νων

το συμ πα α θες παν τας θε ο πρε πως ε ε δι ι

ι δα α α α ξας^{Νη} Ι ε ραρ χα Νι ι κο ο ο ο

λα α α α ε^{Νη} και νυν τον α μα ραν τι ι νον α να

δη σα με ε νο ος στε ε ε φα α α α νον^{Νη} πρε ε

ε σβε ε ε ευ ε ε υ πε ε ε ρ των ψυ χω ω ω ων

η η η η μων

K αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

B η θλε εμ ε τοι οι μα α ζου ευ τρε πι ι

ζε ε ε σθω η η η φα α α α α τνη το

σπη η λαι ον δε χε ε ε σθω η η α α λη θει

α α η ηλ θεν η η σκι α πα ρε ε ε ε

δρα α α α με και Θε ος α αν θρω ω ποι ο ις εκ Παρ

θε ε νου ου πε ε φα νε ε ε ρω ω ω ω ται

μορ φω θεις το καθ η μα ας και θε ω σας το προ ο ο ο

σλη η η ημ μα δι ο Α α δα αμ α α να α νε ου

ου ου ται αι συν τη Ε ευ α κρα α α ζο ο ο ον

τες επι ι γης ευ δο κι ι ι α α ε ε πε φα

α α νη σω σαι το γε ε ε ε ε νο ος η η

η μω ω ω ων

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ· τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανὼν· ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος· πυρρὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλῶμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἐτοιμώτατος· φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. (ριε' 6)

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς· τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα· ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· καταπονουμένων ἡ βοήθεια· ἀστὴρ ὁ ταῖς λάμπεσιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὄρμος ὁ γαληνώτατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμiais τοῦ βίου, περιστατούμενοι σῶζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.. (ρλα' 9)

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθεῖς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασία φρικτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἡ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα· μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα· πτύον λικμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος πλ. α' Πα. ρ

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
Α ν θρω πε του Θε ε ου ου ου και αι πι στε ε θε

ρα α α α πον λει τουρ γε ε ε Κυ υ ρι ι ι
 ου α νερ ε πι θυ μι ι ων σκε ευ ος ε
 ε κλο ο ο γης στυ υ λε και ε ε δραι αι ω μα α
 τη η ης Ε ε εκκληη σι ι ι ας βα σι λει
 ει ας κλη η η ρο νο ο ο ο με ε μη η πα
 ρα α σι ι ι ω ω πη η η σης του βο αν υ
 περ η μω ων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ αὐτός.

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Α^{Πα} νυμ φευ τε ε ε Πα αρ θε ε ε νε πο ο
 θε ε εν η η η η η κεις τις ο τε κω ω ων σε
Πα τι ις και αι αι η μη η τη η η ηρ σου πως τον κτι
 ι στην φε ρεις ε ε εν α αγ κα α α λαις πως ουκ ε

φθα α ρης τη ην νη η η δυν με γα λων πα α α
 ρα α δο ο ο ξων ε πι ι σοι φρι κτων μυ στη η
 η ρι ι ι ω ων ε πι γη ης τε ε ε λουου με
 ε νων ο ο ρω ω μεν Πα α να γι ι ι ι α και
 προ ευ τρε πι ι ζο ο ο μεν ε πα ξι ο ο
 ον σοι οι χρε ε ε ος εκ της γη ης το σπη η η η η
 η λαι ο ο ον και ου ρα νο ο ον αι αι του
 ου ου μεν πα ρα α σχει ει ει ν το ον α στε ε ε ε
 ρα και μα γοι δε προ ο ε ερ χο ο ο ον ται
 α πο ο α να το λω ων τη ης γης εις δυ
 υ σμας θε α α α α σα α α α σθαι την βρο των
 σω ω ω τη η ρι ι ι αν ως βρε φος γα α λου χου ου
 ου με ε ε ε νο ο ο ο ον

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

(τρεις)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρεις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.
Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Δι. ϑ.

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος
ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι
μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α δι α του το
ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω
χει α τα πλσ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η
μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαίω νος ἀποκρυφον καὶ Ἀγγελοὺς ἀγνώ
στον μυστηρίον ^ε διὰ σου Θεο το κε τοὺς ἐπι
γῆς πεφανερωταὶ ^ε Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκὸς μενός ^Δ καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπερῆμων
κατὰ δεξιὰ μενός ^ε δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρῶτον
πλαστον ἐσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶ
ων ^Δ

* * *

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἄρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιланθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἄρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *